

L'OPCIÓ FONAMENTAL DE JESÚS

per BRUNO FORTE

Jesús escull el Pare: amb un acte de sobirana llibertat prefereix l'obediència a Déu i la pròpia negació a l'obediència a si mateix que implica la negació de Déu. Creu en el Pare amb una certesa inquebrantable i intenta acomplir el seu disseny per fosc i dolorós que sembli. Jesús s'afirma, a l'hora del sofriment, lliure de si mateix, lliure per al Pare i per als altres, lliure amb la llibertat de l'amor; en ell, servent incondicionalment obedient, l'escala de l'obediència profètica arriba al cim.

Jesús, al final del seu camí, té al davant la suprema conseqüència de la seva elecció d'amor. En el moment en què confirma el «sí» de la seva llibertat radical, s'adhereix totalment al Pare i l'invoca amb el nom de la confiança i de la tendresa: «Pare!, que es faci no el que jo vull, sinó el que tu vols».

A l'hora suprema Jesús escull el do de si mateix i es posa en mans del Pare amb una confiança infinita i viu la seva llibertat com a alliberament de si mateix per al Pare i per als altres. És la llibertat de qui retroba la pròpia vida perdent-la, la capacitat d'arriscar-ho tot per amor, l'audàcia de qui ho dona tot.

«El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i completar la seva obra». En el nivell més profund de la llibertat, Jesús es presenta com l'home totalment lliure per amor, totalment lliurat al Pare i als homes. Ell dona testimoni que ningú no és tan lliure com aquell que s'ha alliberat de la pròpia llibertat en benefici d'un amor més gran. Lliure de si mateix, existeix per al Pare i per als altres; aquesta és la seva opció fonamental, que fa veritablement d'Ell *l'home lliure*.